

[Pinholt.]

har man ikke udtalt sig videre om. Men det kan maaske ligge i, at neppe nogen af dette høje Tings ærede Medlemmer havde ventet, at det vilde være muligt for den højtærede Finansminister indenfor Budgettets Rammer at optage Landmandsbanklaanets Forrentning, der effektivt androg 6,7 Mill. Kr. — idet man maa regne med, at selv om det er opført med 9,2 Mill. Kr., maa herfra drages 5 pCt. Rente af Landmandsbankaktier, 2,5 Mill. Kr. — og alligevel faa et Overskud og et rimeligt Afdrag paa Statsgælden. Naar det ærede Medlem Hr. Stauning i Tirsdags — Sp. 89 — kort og godt reducerede Finanslovforslaget til „dette usle Resultat“, saa tror jeg nok, at man ikke alene her, men ogsaa ude over Landet kan se, at hans Kritik falder ganske udenfor det saglige og kun er en rent partipolitisk Agitationsudtalelse.

Vi fra Venstres Side glæder os over det opnaaede Resultat, der er i Samklang med Folketingsvalget den 2. December 1926, og vi er den højtærede Finansminister taknemmelige for det efter Forholdene udmærkede Resultat, der her er opnaaet, saaledes at vi har faaet Statsudgifterne ned i et Plan, der bedre svarer til Landets finansielle Evner og Kaar, end vi har haft det i mange Aar.

Det ærede Medlem Hr. Dahlgaard foretog en Sammenligning med den Nedgang i Udgifterne, der var opnaaet under Finansminister Bramsnæs. Han vælger Aarene 1926—27 og 1927—28, naar han skal sammenligne Udgiftsnedgangen. Naar han derimod skal tale om Afdrag paa Statsgælden, vælger han Aarene 1925—26 og 1926—27. Det er hensigtsmæssigt at vælge Aarene paa den Maade. Jeg skal beskæftige mig ganske kort med de Tal, han har fremdraget.

Det ærede Medlem siger, at fra 1925—26 er Udgiften paa Statsbudgettet gaaet ned under den tidligere Finansminister med 40 eller 41 Millioner, naar han regner 1926—27 og 1927—28, medens, siger han, den nuværende Finansminister for Aarene 1927—28 og 1928—29 kun har kunnet faa Udgiften ned med 27 Millioner. Men de Tal trænger efter min Mening til nogen Forklaring. For det første havde nu Finansminister Bramsnæs det Held, kan man sige, at Kronen gik i Pari; den steg 33 pCt. i Værdi i hans Regeringstid. Men den Nedgang, der skete, naar man oven i Købet tager de to Aar, der her er valgt, og af hvilke han ikke har Ansvar for

det ene, 1927—28 — han havde ganske vist fremlagt et Finanslovforslag, men ikke faaet det vedtaget —, bliver kun 10 pCt. Jeg tror ikke, man kunde have tænkt sig Muligheden af, at Kronen vilde stige med 33 pCt. uden væsentlig Nedgang i Statsudgifterne, og en 10 pCt. Nedsættelse i Statsudgifterne er vist en meget lille Følge af en saadan Stigning. Den nuværende Finansminister har ikke haft en saadan Stigning af Kronen i den Tid, han har siddet. Nu siger det ærede Medlem, at det er kun 27 Millioner, det er gaaet ned, fra 340 paa det af Hr. Bramsnæs forelagte Forslag til 313 Millioner. Men det ærede Medlem ved jo meget godt, at der paa §§ 1 og 2 er indeholdt væsentlige Bespareser i Lønningerne og paa anden Vis, som andrager 14—15 Millioner — det vil det ærede Medlem selv kunne se ved at tælle Tallene sammen —, og at vi derved kommer op paa 42 Millioner. Men jeg finder det i øvrigt fuldkommen berettiget, naar den højtærede Finansminister har sammenlignet med Regnskabsaaret 1926—27, den sidste Finanslov, den tidligere Finansminister har forelagt og faaet vedtaget, og naar man ser Bespareserne paa Baggrund af det Statsregnskab, er der, som ogsaa nævnt af den højtærede Finansminister, en Nedgang i Udgifterne paa 63 Millioner.

Naar det ærede Medlem omtaler Statsgælden, vælger han som sagt et andet Aar end 1927—28 og siger: Der er afbetalt 90 Millioner — eller vel nøjagtig 88 — paa Statsgælden i den Tid. Det er rigtigt, men herved maa dog bemærkes, at Afbetalingen fremkom for det første derved, at der var en Kursgevinst paa Konverteringen af Dollarlaanet af 23. Oktober 1920 paa 35 Millioner. Ingen Finansminister, som havde siddet paa det Tidspunkt og kunnet konvertere, vilde formentlig have undgaaet at tage den Gevinst. Det er rimeligt, at det skete, men der er neppe nogen særlig Dygtighed forbundet hermed. Jeg kan endnu huske, da den nuværende Finansminister forelagde dette Lovforslag og her fra Talerstolen udtalte, at naar vi en Gang kom til at konvertere dette Laan, var det muligt, at vi vilde kunne faa en betydelig Kursgevinst. Det blev den Gang fra Oppositionens Side mødt med Latter, men det blev dog den Opposition, som havde Regeringen, da der skulde konverteres, der tog Fordelen og nu fører det op som noget særlig bemærkelsesværdigt. Dette Afdrag er sket, men man maa vide, paa hvilken Maade det er sket.